

24 Φεβρουαρίου, 1995.

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

SAMIR KARIM,

Ενάγοντας,

v.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ,

Εναγόμενου.

(Αγωγή Αρ. 129/92).

Δόλος — Απόφαση του Ναυτοδικείου ληφθείσα με δόλο — Αγωγή ακύρωσης από μη διάδικο — Έλλειψη πρόνοιας στους Κυπριακούς Θεσμούς Ναυτοδικείου — Εφαρμογή θεμελιώδους αρχής δικαίου για ακύρωση αποφάσεων ληφθέντων με δόλο.

5

Απόδειξη — Διαδικασία απόδειξης ενώπιον Ναυτοδικείου — Ένορκες δηλώσεις για απόδειξη των επιδίκων θεμάτων — Αποδοχή ενόρκων δηλώσεων ως αποδεικτικού μέσου.

10

Το Ναυτοδικείο εξέδωσε εκ συμφώνου απόφαση για \$7.517.20€ ή το ισάξιο σε Κυπριακές λίρες με £750. - έξοδα εναντίον του πλοίου "ALEXANDROS I" και προς όφελος του ενάγοντα Ελευθέριου Κονιδάρη στην Αγωγή Ναυτοδικείου 71/92.

15

Ο ενάγων στην παρούσα αγωγή είχε αγοράσει το πλοίο πριν την καταχώρηση της αγωγής 71/92 και ζητά ακύρωση της απόφασης που εκδόθηκε, ισχυριζόμενος συμπαιγνία μεταξύ του Κονιδάρη και των πρώην ιδιοκτητών του πλοίου, με σκοπό την καταδολίευσή του.

20

Προς απόδειξη της υπόθεσής του, ο ενάγων καταχώρησε ένορκη δήλωση του καπετάνιου του πλοίου που ήταν υποπλοίαρχος κατά τον κρίσιμο χρόνο, στην οποία αναφέρεται ότι ο Κονιδάρης ήταν ενήμερος της πώλησης του πλοίου στον ενάγοντα πριν την καταχώρηση της αγωγής 71/92 και ότι η εταιρεία Nevada Shipping Co. S.A. δεν έχει δικαίωμα να εκπροσωπήσει το πλοίο.

25

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Η αγωγή του ενάγοντα για παραμερισμό της απόφασης είναι παραδεκτή, παρ'όλον ότι δεν ήταν διάδικος.

5

(2) Παρ' όλον ότι οι Κυπριακοί Θεσμοί Ναυτοδικείου δεν περιέχουν πρόνοια για ακύρωση απόφασης από μη διάδικο, εντούτοις υφίσταται θεμελιωμένη αρχή δικαίου, ότι απόφαση που εκδίδεται με δόλο, μπορεί να παραμεριστεί σε αγωγή διάδικου ή τρίτου προσώπου, με εξαίρεση αποφάσεις κυρωτικές διαθήκης.

10

(3) Οι ένορκες δηλώσεις είναι παραδεκτή μαρτυρία απόδειξης των επιδίκων θεμάτων σε αγωγές Ναυτοδικείου, δυνάμει του Κ.114 των Κυπριακών Θεσμών Ναυτοδικείου.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Birch v. Birch [1902] 62,

Barnsly v. Powel [1749] 1 Ves. Sen 287,

20

Wyatt v. Palmer [1899] 2 Q.B, 106,

Χριστοφή και Άλλη v. Γεωργίου και Άλλου (1994) 1 Α.Α.Δ. 842,

25

Nixon v. Loundes [1909] 2 Ir. R. 1,

Savva v. Hadjichristodoulou II C.L.R. 3,

Hassan v. Yiarim, XI C.L.R. 96.

30

Αγωγή Ναυτοδικείου.

Αγωγή Ναυτοδικείου με την οποία ο ενάγων ιδιοκτήτης τότε του πλοίου "ALEXANDROS I", αξιώνει τον παραμερισμό της απόφασης που εκδόθηκε υπέρ του εναγόμενου στις 22/5/92 στην Αγωγή Ναυτοδικείου 71/92.

35

Α. Γιωρκάτζης, για τον Ενάγοντα.

40

Καμία εμφάνιση για τον Εναγόμενο.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Samir Karim, ο ενάγων, με έρεισμα την ιδιοκτησία του πλοίου "ALEXANDROS

5 Γ' ενάγει τον Ελευθέριο Κονιδάρη από την Ελλάδα και αξιώνει τον παραμερισμό της απόφασης που εκδόθηκε υπέρ του στις 22/5/92 στην Αγωγή Ναυτοδικείου 71/92. Ας σημειωθεί ότι το πλοίο "ALEXANDROS Γ'" έχει στο μεταξύ πωληθεί με διαταγή του Ανωτάτου Δικαστηρίου και το εκπλειστηρίασμα είναι κατατεθειμένο στο δικαστήριο.

10 Η Αγωγή Ναυτοδικείου 71/92 καταχωρήθηκε στις 8/5/92 και επιδόθηκε στο πλοίο στις 19/5/92. Στις 22/5/92 μετά από αίτηση των διαδίκων το δικαστήριο επελήφθη της αγωγής για να δηλωθεί ο συμβιβασμός στον οποίο τα μέρη είχαν καταλήξει. Εκ μέρους του πλοίου εμφανίστηκαν οι δικηγόροι της Nevada Shipping Co., S.A. Ως αποτέλεσμα εκδόθηκε απόφαση εκ συμφώνου υπέρ του ενάγοντα για το ποσό των \$7.517,20 c. ή το ισάξιο τους σε κυπριακές λίρες πλέον έξοδα £750.-

15

20 Είναι ισχυρισμός του ενάγοντα ότι το πλοίο "ALEXANDROS Γ'" δεν όφειλε οποιοδήποτε ποσό στον Κονιδάρη και ότι η απόφαση που εκδόθηκε ήταν το προϊόν συμπαιγνίας μεταξύ του Κονιδάρη και των πρώην ιδιοκτητών του πλοίου προς το σκοπό καταδολίευσης του ενάγοντα ο οποίος κατέστη ιδιοκτήτης του πλοίου πριν την έγερση της αγωγής. Η επίδοση της αγωγής στον Ελευθέριο Κονιδάρη ήταν προβληματική δεδομένου ότι στο κλητήριο ένταλμα στην Αγωγή 71/92 δεν αποκαλύπτετο η διεύθυνση του.

25 Με απόφαση του δικαστηρίου της 27/1/94 διατάχθηκε υποκατάστατη ειδοποίηση του κλητηρίου εντάλματος στον εναγόμενο. Ο εναγόμενος δεν εμφανίστηκε.

30 Προς απόδειξη της υπόθεσης του ενάγοντα κατατέθηκε ένορκη δήλωση του Ηλία Παπαδόπουλου, του καπετάνιου και υποπλοιάρχου του πλοίου κατά τον κρίσιμο χρόνο. Ο Κ.114 των Κυπριακών Θεσμών Ναυτοδικείου καθιστά τις ένορκες δηλώσεις, παραδεκτή μαρτυρία για την απόδειξη των επιδίκων θεμάτων. Στην ένορκη δήλωση του κ. Παπαδόπουλος αναφέρει ότι

35 ο Ελευθέριος Κονιδάρης ήταν ενήμερος του γεγονότος ότι από 4/5/92 το πλοίο είχε πωληθεί στον ενάγοντα και ότι η Nevada Shipping Co., S.A. δεν είχε δικαίωμα να εκπροσωπεί το πλοίο. Η πώληση του πλοίου στον ενάγοντα δεν αποκαλύφθηκε στο δικαστήριο. Σύμφωνα με τον καπετάνιο του πλοίου κανένα ποσό

40 δεν οφειλόταν στον Κονιδάρη και οι διεκδικήσεις του για οφειλόμενους μισθούς είναι ανυπόστατες.

Το πρώτο θέμα που θα εξετάσουμε είναι αν είναι παραδεκτή η αγωγή του Samir Karim για τον παραμερισμό της απόφασης

λόγω δόλου ενόψει του γεγονότος ότι ο ίδιος δεν ήταν διάδικος στην αγωγή στην οποία εκδόθηκε η απόφαση της οποίας επιδιώκει τον παραμερισμό. Οι Κυπριακοί Θεσμοί Ναυτοδικείου δεν περιέχουν πρόνοια ανάλογη με εκείνη που περιέχεται στην Δ.33 θ.15 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Ο Κ.159 των Θεσμών Ναυτοδικείου κάμνει πρόβλεψη για τον παραμερισμό απόφασης μετά από αίτηση διαδίκου και δεν παρέχει δικονομικό έρεισμα για την αγωγή του ενάγοντα.

Η αρχή η οποία ενσωματώνεται στην Δ.33 θ.15 πηγάζει, όπως υποδηλώνεται στον πλαγιότιτλο, από την απόφαση του Αγγλικού Εφετείου στην *Birch v. Birch* [1902] P.62. Στην *Birch* διακηρύχθηκε ότι συνιστά θεμελιωμένη αρχή δικαίου ότι απόφαση η οποία εκδίδεται με δόλο μπορεί να παραμεριστεί σε αγωγή η οποία υποβάλλεται από διάδικο ή τρίτο πρόσωπο. Πρόκειται για αρχή δικαίου που με μια εξαίρεση, αποφάσεις κυρωτικές διαθήκης, τυγχάνει καθολικής εφαρμογής. Η αρχή αυτή, όπως επισημαίνεται, έχει βαθιές ρίζες στο Αγγλικό δίκαιο. (Βλ. *Barnsly v. Powel* [1749] 1 Ves. Sen. 287 και *Wyatt v. Palmer* [1899] 2 Q.B., 106).

Η αρχή η οποία κατοπτρίζεται στην *Birch* (ανωτέρω) δεν ενσωματώθηκε στους αγγλικούς θεσμούς. Το γεγονός αυτό δεν μειώνει την δραστηριότητα ή την εμβέλειά της. (Βλ. *The Annual Practice*, 1956, p.450). Το δικαίωμα έγερσης αγωγής από διάδικο ή τρίτο για τον παραμερισμό απόφασης η οποία εκδόθηκε με δόλο διακρίνεται από το δικαίωμα η άσκηση του οποίου θεσμοθετείται με την Δ.27 θ.15. (Βλ. *Χριστοφή και Άλλη v. Γεωργίου και Άλλου* (1994) 1 Α.Α.Δ. 842).

Στην ιρλανδική υπόθεση *Nixon v. Loundes* [1909] 2 Ir.R. 1 αναγνωρίστηκε ότι το δικαστήριο έχει σύμφυτη δικαιοδοσία για τον παραμερισμό δικαστικής απόφασης για το λόγο ότι αυτή είναι το προϊόν συμπαιγνίας και δόλου.

Και η κυπριακή νομολογία αναγνωρίζει την ύπαρξη ανάλογων αρχών δικαίου με εκείνες οι οποίες απαντώνται στην *Birch* και *Nixon* (ανωτέρω). (Βλ. *Savva v. Hadjichristodoulou* II C.L.R., 3 και *Hassan v. Yiarim*, XI C.L.R., 96).

Διαπιστώνω ότι η αγωγή του ενάγοντα είναι παραδεκτή. Η απόφαση που εκδόθηκε στην Αγωγή Ναυτοδικείου 71/92 πλήττει τα συμφέροντά του. Από τη μαρτυρία η οποία έχει προσαχθεί προκύπτει, ότι η απόφαση ήταν το αποτέλεσμα συμπαιγνίας του Κονιδάρη και της Nevada Shipping Co., S.A. προς το σκοπό επι-

5 βάρυνσης του πλοίου με υποχρεώσεις στην απουσία και εν αγνοία του ιδιοκτήτη. Η γνώση του γεγονότος ότι το πλοίο άλλαξε ιδιοκτησία υποδηλώνει συμπαιγνία μεταξύ των διαδίκων ενώ η απόκρυψη του γεγονότος από το δικαστήριο αποκαλύπτει δόλο. Τέλος η συμφωνία των διαδίκων στην Αγωγή 71/92 για την αναγνώριση οφειλής του πλοίου προς τον Κονιδάρη έγινε από εταιρεία η οποία δεν είχε δικαίωμα να εκπροσωπήσει το πλοίο.

10 Υπό το φως των διαπιστώσεων αυτών καταλήγω ότι έχει αποδειχθεί ότι η απόφαση στην Αγωγή Ναυτοδικείου 71/92 ήταν το αποτέλεσμα συμπαιγνίας και δόλου και διατάσσω τον παραμερισμό της.

15 Η αγωγή επιτυγχάνει με έξοδα. Η απόφαση στην Αγωγή 71/92 παραμερίζεται.

Η αγωγή επιτυγχάνει με έξοδα.